

פרוטוקול מס' 215

מישיבת ועדת הכספים

יום ג', י"ג בכסלו, התשמ"ו - 26.11.1985 - שעה 10.00

נ כ ח ו

חברי הוועדה:

א' אכוחצירא
י' ארידור - ס"ס היו"ר
מ' בר-און
ג' גדות
פ' גרופר
ד' דנינו
א' ויינשטיין
י' כהן - ס"ס היו"ר
י' צבן
ג' שפט
ד' תיכון

מוזמנים:

ע' הרדמן, ש' טלמון - משרד האוצר
י' פורר - מנכ"ל משרד התעשייה והמסחר
ז' גלמור - המפקח על המחירים
ד' ברודט, גב' ח' פרי - משרד התעשייה והמסחר

מזכיר הוועדה:

א' קרשנר
א' דמביץ
ס' אלחנני
א' דגני

היועץ המשפטי לוועדה:

יועצת כלכלית:

קצרנית:

סדר-היום:

שינויים בחקציב לשנת 1985

העלאות מחירים

צו תעריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין,
התשמ"ה-1985 - תיקון טעויות

הצעות לסדר היום.

(נתקבל ביום 3.12.85)

שינויים בתקציב לשנת 1985

מ"מ היו"ר י' כהן:

אני פותח את הישיבה.

לפנינו פניות של הממונה על התקציבים לשינויים בתקציב.

ד' תיכון:

אני חוזר ואומר ללא לאות, שהנושא של שינויים בתקציב שייך לוועדת משנה שלא הוקמה. מכאן שמליאת הוועדה חרוזת ודנה בשינויים האלה ומבזוזת את זמנה על נושאים שהם חשובים כשלעצמם, אבל בעבר ובמשך כנסות רבות נדונו בוועדות משנה.

אני מבקש להעלות את הנושא הזה לסדר היום בהשתתפות היושב-ראש.

היו"ר י' כהן:

הבקשה שלך מחבלת. למיטב ידיעתי היושב-ראש רצה לעמוד בראש ועדת המשנה הזו.

ד' תיכון:

אני מבקש להבהיר ליושב-ראש, כי משקמה ועדת משנה, ואחד מחברי ועדת המשנה מתנגד לנושא מסוים, הוא עובר לדיון במליאה. דומני שהוא לא נחן דעתו לענין זה.

פניה מס' 122 - משרד התחבורה - רכבת ישראל

היו"ר י' כהן:

לפנינו פניה לשינויים בתקציב רכבת ישראל. נשמע דברי הסבר על הפניה מנציג האוצר.

ע' הרדמן:

כידוע, הרכבת היא מפעל עסקי לפי ההגדרה התקציבית. יש כאן חוספת הכנסות לרכבת ישראל שכנגדן יש שינוי בהוצאות וכן שינויים פנימיים בתקציב. לדוגמה, הורדה תקציבית בסעיף של בדק אחרים ותוספות תקציביות כמו זקיפת ריבית לחשב הכללי.

ד' תיכון:

בעקרון אינני מתנגד להעברה התקציבית הזו, אבל בהזדמנות זו צריכה להישאל השאלה: רכבת ישראל לאן? האם דרושה לנו הרכבת, האם צריך לפתח אותה או להיפך - לנוון אותה? מנהל הרכבת התפטר במחאה על שהממשלה איננה מייחסת חשיבות כלשהי לרכבת. (שאלה: האם ההתפטרות נתקבלה?) אני מניח שכן. אני מניח שגם מינו בעצם הימים האלה מנהל חדש. מכל מקום יש מועמד לתפקיד הזה, אינני יודע אם הוא אושר.

אני מבקש שנקיים דיון בעתידה של רכבת ישראל בהשתתפות אנשי משרד התחבורה. ועד אז אני מציע לא לאשר את ההעברה התקציבית, כי אם נאשר אותה היום הדיון בנושא הזה לא יתקיים לעולם.

היו"ר י' כהן:

הנסיון מוכיח שאם אנחנו מחליטים על דיון הוא גם מתקיים. היות וכאן מדובר בשינויים פנימיים אני מציע לא לעכב את האישור.

ד' תיכון:

אם תקבע תאריך לדיון חוץ חודש ימים, אני מוכן לאשר את הפניה.

היו"ר י' כהן:

בעקבות ההתפטרות של מנהל הרכבת יש בהחלט מקום לדון בנושא.
חוץ חודש ימים יתקיים הדיון.

ד' דנינו:

בדברי ההסבר אנו קוראים על תוספת הכנסות שיש לרכבת ישראל.

ע' הרדמן:

תקציב הרכבת הוא גרעוני בסכום של כ-3 מיליון דולר. זהו ההפרש בין ההכנסות לבין ההוצאות. יש כאן שינוי בצד ההכנסות, אבל גם צד ההוצאות משתנה. אין כאן עודפי כספים. הגרעון מתקצב בסעיף מיוחד.

ד' דנינו:

האם הנהלת הרכבת נותנת עדיפות ראשונה לפני כל הוצאה אחרת להצבת מחסומים נוספים כדי למנוע אסונות?

ע' הרדמן:

בפניה זו מדובר בתקציב הרגיל.

מ' בר-און:

כירושלמי אני מכיר את הצומת בבית צפפה. שם נהרגו בעשר השנים האחרונות 15 איש. אין שום פתרון לבעיה אלא אם יוצב שם מחסום. הגיע הזמן שיוצב שם מחסום. כתבנו בנושא זה להנהלת הרכבת והתשובה שקיבלנו מדובר הרכבת, שצריך לחנך את תושבי בית-צפפה שייזהרו.

פ' גרופר:

אני חושב שהגיע הזמן לקיים דיון רציני על הרכבת. וזו לא רק השאלה של המעברים, כי ברור שאי אפשר להציב מחסומים בכל מקום ומקום. אבל בעת הדיון אבקש להעלות גם את הבעיה הזו, כי יש הבדל בין מעבר רכבת באזור חקלאי ששם עוברים מספר אנשים ביום לבין צומת שהוא יעד תיירותי שעוברים בו תיירים רבים ומטיילים ישראלים כדי להגיע לשמורה היפה. וצומת הבונים הוא יעד תיירותי, שאי אפשר להשאיר אותו ללא מחסום. אבל הבעיה העיקרית היא הבטיחות של הרכבת עצמה, שהיום נוסעת בעיקר בקו חיפה-תל-אביב, וזה שירות תחבורה יוצא מן הכלל. כל מערכת האיתות של הרכבת לא יצאה מכלל שימוש אבל היא איננה תואמת את כללי התקן. אני יכול להביא חוות דעה של מומחים בינלאומיים שאסור להפעיל את המערכת הזו. ברכבת ישראל לא החליפו את מערכת האיתות שהיא משנות החמישים. אין חלקי חילוף למערכת הזו, וכאשר משהו מתקלקל עושים אלתורים. מכונת מורידים מהכביש אם גלגל איננו בסדר, ולרכבת נותנים לנסוע עם מערכת איתות שאיננה פועלת כשורה.

י' צבן:

אני מציע שנאשר את הפניה ונקיים דיון על הרכבת.

היו"ר י' כהן:

בהמשך להערוה שנשמעו החלטנו שתוך חודש ימים נקיים דיון מיוחד על הרכבת עם שר התחבורה. יחד עם זה אני מציע שנאשר את השינויים הפנימיים בתקציב.

מ' בר-און:

אני מוכן לאשר בתנאי שנציין במפורש בהחלטה שיש לעשות לתיקון המצב בבית-צפפה.

היו"ר י' כהן:

רשמנו את הבקשה של חבר הכנסת בר-און. נקיים דיון מיוחד על הרכבת, כולל ענין הצמתים, בהשתתפות שר התחבורה ומנהל הרכבת.

ד' תיכון:

אני מבקש לזמן לדיון הזה גם את נציגי כימיקלים לישראל ורשות הנמלים.

היו"ר י' כהן:

גם הם יוזמנו לדיון.

הוחלט: לאשר פניה מס' 122.

לקיים דיון על הרכבת בהשתתפות שר התחבורה ומנהל הרכבת ולהזמין לדיון גם את אנשי כימיקלים לישראל ורשות הנמלים.

פניה מס' 123 - משרד המשפטים - בתי המשפט

ע' הרדמן:

מדובר בתקצוב הרשאה להתחייב לרכישת מחשב לבתי המשפט. המחשב הזה ישרת את ההוצאה לפועל ואת בית המשפט העליון. כדי לחתום על הסכם לביצוע ההתחייבות הזו יש צורך בהרשאה להתחייב.

י' צבן:

יש כאן בעיה רצינית הקשורה גם למחשוב של הכנסת. אני חבר בוועדת המחשוב של ועדת הכנסת. אנחנו הולכים להשקיע בענין סכומים די נכבדים ואנחנו עלולים בסוף התהליך הזה למצוא את עצמנו כמי שעשו מלאכה שהיא כמעט ברכה לבטלה. ומדוע? קיים הנושא של מאגרי מידע. אנחנו מבררים את האפשרות שנהיה מנויים על מאגרי מידע שונים בעולם, ובינתיים לא הובטח הקשר של מחשב הכנסת למאגרי המידע הקיימים היום בארץ, לא ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לא למשרד ראש הממשלה, לא לביטוח הלאומי ולא למה שחשוב במיוחד - למשרד המשפטים. הכוונה היא שחבר הכנסת, אם ירצה לדעת התפתחות של חקיקה, יוכל באמצעות המסוף להזמין את המידע הזה. אם לא נבטיח לעצמנו את היכולת להיעזר במחשבים שירכזו את המידע, נמשיך בפיגור הזה במערכת של הכנסת.

היו"ר י' כהן:

הנושא עלה בוועדת הכנסת בעת הדיון בחקציב הכנסת ונשאלה השאלה באיזו מידה ניתן להרחיב את היקף המידע במחשב של הכנסת. נוכל להמליץ שקבוצה של חברי ועדה, ואתה בתוכם, תדון בוועדת הכנסת בבעיה של מחשוב הכנסת.

ג' גדות:

אני מבקש להעמיד לרשות חברי ועדת הכספים מסוף הקשור למערך הממוחשב של משרד האוצר. כל מה שדרוש לכך הוא מסוף.

היו"ר י' כהן:

אני מבקש שההצעה הזו תירשם לבדיקה.

ד' תיכון:

אחמול נתפרסמה ב"הארץ" רשימה של משרדים שחרגו מהתקציב. ברור שלוועדת הכספים יש ענין בנושא. למעשה איננו יודעים דבר על מה שקורה בתחום של ביצוע התקציב, האם המשרדים קיצצו, או האם הם גלשו מעבר לתקציב. מסוף כזה הוא מחוייב המציאות, כי הוא יאפשר להדק את הפיקוח של הוועדה על מה שנעשה בתחום התקציב.

פ' גרופר:

בעקרון יש צדק בדבריו של חבר הכנסת דן תיכון, אבל למעשה לא דרוש כל מסוף, כי להחלטות שלנו אין כל ערך. פשוט לא מתייחסים אליהן. אני קובע - ואני מבקש שדברי יירשמו - שכל שקל שיוצא לרכישת מחשב מתקדם שיאפשר בקרה ופיקוח על התקציב, אין לו ערך. עורבא פרח.. אם איננו מאשרים תקציב ושר החינוך נתן הוראה להמשיך ולהוציא כספים ללא תקציב מאושר, מה יעזרו לנו הטכנולוגיות החדישות?

באחת הישיבות שניהל חבר הכנסת ארידור כממלא-מקום היושב-ראש, הוא הבטיח לקיים דיון בנושא.

י' ארידור:

מחר יחקיים הדיון בנושא בוועדה המשנה, וכל חברי הוועדה המעוניינים בכך מוזמנים להשתתף בדיון.

ג' גדות:

אני רוצה לשכנע את חבר הכנסת גרופר שיסכים להצעתי להתקין מסוף שבאמצעותו נוכל לקבל את כל המידע הדרוש לנו והקיים במשרד האוצר.

היו"ר י' כהן:

אני מציע שההצעה של חבר הכנסת גדות תיבדק.

ג' שפט:

היכן מופיע התקציב לרכישת המחשב בסכום של 250 מיליון שקל ומהו הסעיף שהוחלט להקטין אותו במקביל בסכום הזה?

ע' הרדמן:

זוהי הרשאה להתחייב. אין כאן הוצאה אלא הרשאה. ההוצאה תהיה בשלב יותר מאוחר, כנראה בשנה הבאה.

ג' שפט:

זו לא הוצאה מהתקציב של השנה?

ע' הרדמן:

ההתחייבות תיחתם השנה. התשלום יתכן מאד שיהיה בשנה הבאה.

ד' תיכון:

מערכת המחשבים של ממשלת ישראל היא בזבזנית ביותר. אין כאן יד מכוונת ובוודאי שאין יד מרכזת. אני רוצה לומר בוודאות שכל מה שנעשה בשוק המחשבים במדינת ישראל גובל בבזבז. הייתי בכנס של חברות מחשבים והתברר לי שישראל היא צרכנית של כ-20% משוק המחשבים באירופה. משמע, שכאן מתשמישים במחשב לכל ענין ללא בדיקה וללא נסיון לייעל.

אני מבקש שהממשלה תבוא ותאמר לנו כיצד היא מארגנת את משק המחשבים שלה עצמה. לא יעלה על הדעת שכל משרד וכל מחלקה ותת-מחלקה במשרד ירכשו לעצמם מחשב. דברי מכוונים לחשב הכללי ולצורה שבה משרדי הממשלה רוכשים מחשבים. אני חושב שאם היה נסיון לאחד כמה פונקציות, לא היה צריך לרכוש גם את המחשב הזה של בתי המשפט, שכן אני רואה בו הוצאה בזבזנית ולא יעילה.

ע' הרדמן:

אם יורשה לי, להגיד שזו הוצאה בזבזנית ולא יעילה, זה מחייב בדיקה. (ב' תיכון: אני בדקתי). המגמות בנושא המחשבים בשנים האחרונות הן במיוחד מגמות של ביזור ושימוש במיני ומיקרו מחשבים לצרכים שונים. לא תמיד הצעד הכלכלי ביותר הוא לחבר כמה גופים לאותו מחשב. לפעמים זה גם עולה יותר. (ד' תיכון: האם בדקת מה שאתה אומר?) דיברתי על מגמה.

היו"ר י' כהן:

משרד המשפטים מבקש לרכוש מחשב למערכת בתי המשפט וגם להוצאה לפועל. האם הבדיקה נעשית על ידי המשרד שנוטל יוזמה בעצמו, או שהבדיקה נעשית על ידי החשב הכללי שמחווה דעה כי במקרה הזה כדאי לרכוש מחשב?

ע' הרדמן:

הקמה של מערכת חדשה במגזר הממשלתי או רכישה בסכום העולה על 100 אלף דולר עוברת לוועדת רכישות מרכזית, שבראשה עומד המשנה לחשב הכללי, שעושה את כל הבירורים והבדיקות ומגיעה למסקנה. אני רוצה לציין, בלי לקבוע דעה, שהמסקנות של ועדת המחשוב, שלאחרונה סיימה את עבודתה, היו שדווקא בשנים האחרונות הסקטור הממשלתי פיגר בצורה רצינית אחר הסקטור הפרטי בתחום הזה, ובשנים האחרונות יש מגמה של דריכה במקום, שזה למעשה נסיגה בתחום הזה.

היו"ר י' כהן:

אתה אומר שהרכישה של המחשב הזה נבדקה על ידי אותה ועדה.

ד' תיכון:

הוא איננו יודע. אני מציע לו לעיין בדו"ח מבקר המדינה על רכישות של מחשבים על ידי משרדי הממשלה, שתומך בגירסתו ולא בדברים שהוא אמר.

ע' הרדמן:

אני מסכים אתך שהנושא איננו מתואם ויש בזה בזבוז. אבל מדבריך השתמע שהמערכת רכשה יותר מדי מחשבים, או שהיא נמצאת בכמה דרגות קדימה. (ד' תיכון: בטוח).

היו"ר י' כהן:

הוא טוען שהנושא הזה נבדק.

ד' תיכון: הוא לא טוען כך.

ע' הרדמן:

אינני יודע אם הנושא הזה נבדק ספציפית.

היו"ר י' כהן:

עקרונית אני בעד האישור, אבל אני מבקש לבדוק ולהודיע לנו האם הנושא הספציפי הזה נבדק על ידי ועדת הרכישות.

הוחלט: לדחות את האישור של פניה 123 (מחשב לבתי המשפט) לבדיקה נוספת.

פניה מס' 124 - משרד המשפטים - האפוטרופוס הכללי (עזבונות)

ע' הרדמן:

אין כאן הקצאה בשלב זה אלא תקצוב ההכנסה הנוספת מעזבונות.

היו"ר י' כהן:

אני רוצה להעיר כי בזמנו הוועדה ביקשה שכל ההקצבות של האפוטרופוס הכללי מהעזבונות יובאו בפירוט מלא לוועדת הכספים. (ד' תיכון: וזה לא הועבר). בשנה שעברה קיבלנו את הרשימה.

ד' תיכון:

השנה זה לא הועבר. חברי הוועדה, אנחנו צריכים פעם אחת להחליט מה אנחנו רוצים מהאפוטרופוס הכללי. ההכנסות האלה הופכות להיות קניינים של מספר מוסדות שהם היחידים שנהנים מהכספים האלה לאחר שהם מנצלים את הידע שיש להם על העזבונות. אני מבקש להזמין את שר המשפטים שיסביר לנו מה קורה בקרן הזו, כיצד מחולקים הכספים, והאם המטרות שלהן מיועדים הכספים אכן ראיות לשמן. מכל מקום נראה לי שאין פיקוח של הכנסת על הקרן הזו. כל הבקשות שלנו לקבלת דיווח נתקלו בקשיים, והדיווח שכן קיבלנו לא היה מפורט.

אני מציע לזמן לדיון בנושא את שר המשפטים, מה גם שלא מכבר נתקבלה החלטה מהותית שמרבית כספי הקרן הזו יוקצבו לערי הפיתוח ויחליפו כספים שהיו מיועדים לפיתוח מתנ"סים ומוסדות תרבות למיניהם. אני מבקש לשמוע על כך יותר פרטים.

י' צבן:

כאן מדובר בשינוי בתקציב בסעיף הכנסה. האם נכון שסעיפי ההוצאה, כל עוד הם במסגרת התקציב, אינם מובאים לוועדת הכספים.

ע' הרדמן:

הקצאת הכספים איננה עוברת דרך ועדת הכספים.

י' צבן:

אבל היא במסגרת התקציב? (ע' הרדמן: במסגרת התקציב). האם הדו"חות הקודמים של האפוטרופוס שהוגשו לוועדה או לכל גורם אחר היו דו"חות תקופתיים בכתב?

א' קרשנר:

קיבלנו דו"ח שנתי עם פירוט מלא של כל מוסד שקיבל הקצבה. (י' צבן: מתי קיבלנו את הדו"ח האחרון?) לפני שנה.

י' צבן:

אני מציע לא לאשר את הפניה הזו. כי מהי המשמעות של האישור? המשמעות היא שכאשר הם יגיעו לתקרה של התקציב הקודם שאושר, שזהו גם גבול ההוצאות, הם יהיו חייבים לבוא לוועדת הכספים.

י' ארידור:

מוציאים כספים בסעיף זה במידה ויש הכנסות.

י' צבן:

הכל במסגרת סכום ההכנסות שמופיע בתקציב.

היו"ר י' כהן:

אי אפשר להעריך מראש את ההכנסות, כי אלה הן הכנסות מעזבונות.

י" צבן:

מוחר על פי חוק התקציב להוציא את הסכומים שמופיעים בתקציב. אסור להוציא כספים מעבר למה שמופיע בתקציב, אפילו אם ההכנסות מעזבונות הן יותר גבוהות. אני מציע לכן שלא נאשר את הפניה עד שלא נקבל הכהרה מה גורלו של הדו"ח שצריך להגיע לוועדה.

ג" שפט:

אני מצטרף להצעה של חבר הכנסת יאיר צבן, שאני חושב שהיא הגיונית. אנחנו פשוט לא נותנים אישור להוציא סכומים יותר גדולים מאלה שרשומים בתקציב. יחד עם זה יש לי בקשה נוספת לקבל דיווח לא רק לשנה אחת אלא לשנתיים, כי אני רוצה לדעת אם יש מוסדות שנהנים באופן קבוע מההקצבות האלה, או אם יש מוסדות שמקבלים הקצבות באופן חד פעמי. לכן אני מבקש לקבל מהאפוטרופוס את הרשימות לא רק לשנה האחרונות אלא גם לגבי שנים קודמות.

היו"ר י" כהן:

זהו אחד התקציבים שלוועדת הכספים באופן פורמלי אין עליו פיקוח, לא על ההוצאה וכמובן שלא על ההכנסות. יחד עם זה חשוב שנקבל דיווח. אני חושב שיש מקום להיענות לבקשה של חבר הכנסת שפט ולבקש שימציאו לנו גם את הדו"ח של השנה וגם דו"חות של שנים קודמות. נזמין לדיון את האפוטרופוס הכללי.

י" צבן:

יש להזמין לדיון גם את השר.

ד' תיכון:

הנושא הוא בתחום טיפולו של שר המשפטים. הנושא הזה עלה לדיון במשלה לפני כמה שבועות, וגם שם התעוררו בעיות. לכן אני מציע להזמין את השר והוא יביא לדיון את מי שהוא ימצא לנכון.

הוחלט: לדחות את האישור של פניה מס' 124 (האפוטרופנס הכללי).

פניה מס' 125 - משרד הפינוי והשיכון - הלוואות משלימות

ע' הרדמן:

ב-1 באפריל 1984 גובש הסדר עם הבנקים למשכנתאות לפיו יגייסו הבנקים כספים מקופות הגמל לשם מתן הלוואות משלימות לזכאי משרד השיכון. חל מחודש אפריל השנה הבנקים נתקלו בקשיים בגיוס המקורות. (ד' תיכון: מדוע?) כיוון שבשוק המשני הובטחו לקופות הפנסיה תשואות יותר גבוהות. לאחר שהמקור הזה לגיוס כסף יבש, מוצע להעביר סכומים המיועדים למתן הלוואות רגילות שלא נעשה בהם שימוש למתן הלוואות משלימות. אין בכך פגיעה בהלוואות אחרות וזה יאפשר מתן הלוואות משלימות על ידי המערכת.

מ' בר-און:

אני מבקש להזכיר שהנושא הובא בפנינו גם בוועדת המשנה לעניני שיכון וגם במליאת הוועדה. שמענו את זעקתם של המשתכנים, שהיו זכאים לקבלת הלוואות משלימות, אבל הבנקים השיבו את פניהם ריקם. נקטנו יוזמה ולחצנו על האוצר שיאפשר לבנקים לתת את הלוואות המשלימות לזכאים.

י" צבן:

אמנם העניין נדון בוועדת המשנה לעניני שיכון, אבל אני חושב שחשוב שמליאת הוועדה חדע מה קורה וגם תאמר דברה בעניין. מסתבר שהבנקים למשכנתאות עשו יד אחת. ואגב, הממונה על ההגבלים העסקיים הודיע לי שבעקבות פנייתי הוא חוקר את התנהגות הבנקים למשכנתאות בנושא של הפסקת מתן הלוואות

משלימות לזכאים ובודק אם היחה כאן עבירה על החוק. דבר נוסף, זוגות צעירים רבים נקלעו למצב קשה. הם חתמו על החוזה לרכישת דירה בידיעה ברורה שהם זכאים להלוואה משלימות, ואחר כך התברר להם שהבנק איננו נותן להם את ההלוואה.

בוועדת המשנה לעניני שיכון ביקשנו מנציגי האוצר ומשרד השיכון להמשיך את ההסדר שהיה בתוקף שלושה חדשים, בחדשים יולי-אוגוסט-ספטמבר, לפיו ניתן היה לדחות חלק מהתשלומים לסוף תקופת המשכנתא. עד כמה שידוע לי, עד היום לא קיבלנו תשובה לפניה הזו. אני חושב שחייבת לבוא תשובה, כי עדיין השחיקה בשכר נמשכת, למרות העובדה שבחודשי דצמבר תשולם תוספת יוקר של 3.7%.

ס' אלחנני:

ועדת המשנה לענין הסדר המשכנתאות קיימה ישיבה ב-5 בנובמבר, ולאוצר לא היחה אז תשובה. נציגי האוצר אמרו שחוך שבוע תהיה תשובה. לצערנו, נאלצנו לשלוח אתמול תזכורת לאוצר.

י' צבן:

אני מציע שלא נאשר את הפניה כל עוד לא נקבל תשובה.

ד' דנינו:

אדם מקבל הודעה שהוא זכאי להלוואה להטבת תנאי הדיור שלו. הוא מוכר את דירתו הקטנה, קונה דירה אחרת. הוא מתחייב לפנות את דירתו בתאריך מסוים ובמקביל מתחייב לשלם עבור הדירה החדשה בתאריך מסוים. בבוא הזמן מתברר לו שהבנק איננו מוכן לתת לו את המשכנתא שהוא זכאי לה. לא יתכן להמשיך בדרך הזו ולגרום עוול משווע לציבור הזכאים. מן הדין שנקבל תשובה אמיתית מה קורה בענין זה.

אני מציע לא לאשר את הפניה ולהזמין את האנשים המוסמכים שיסבירו לנו מה מתרחש בתחום המשכנתאות לזכאים.

ד' תיכון:

ההסדר שאושר ב-1 באפריל 1984 גובש לאחר חבלי לידה קשים בוועדה. הממשלה הכריזה שהיא בפעם הראשונה מעבירה נתחים מן התקציב לסקטורים שהם מחוץ לממשלה. כולנו קידמנו בברכה את התפנית הזו שחלה בשוק ההון. חשבנו שההסדר הוא זמני ולווינו אותו לאורך כל הדרך. עכשיו אנחנו שומעים שההסדר לא ענה על הציפיות והאוצר חוזר לדרך המסורתית של מתן הלוואות משלימות מן התקציב. אני חייב לומר שחבל שההסדר לא הצליח, כי היה זה נסיון ראשון מסוגו להילחם בהלאמת שוק ההון, וגם הוא לא הוכתר בהצלחה.

לגבי דידי הנקודה החשובה מתייחסת להעלאת הריבית מ-7.5% ל-12% דווקא בתקופה בה מדברים על הורדת שיעורי הריבית כמשק. הצלחנו כנראה להקטין את האינפלציה ואולי להדבירה, אבל מצד שני דווקא הריבית על הלוואות משלימות שהיתה בשיעור של 7.5% במשך שנים רבות המריאה ל-12%, וגם זה לא עוזר. אני מבקש לדעת אם במשרד האוצר ובמשרד הבינוני והשיכון שוקלים להחזיר את תקרת הריבית ל-7.5% בהתחשב בנסיבות שהולכות ונוצרות כמשק.

ע' סולודר:

הנושא של דיור להשכרה הוא נושא נכבד, בעיקר כאשר מדובר בזוגות צעירים שלא חמיד עומדים לרשותם האמצעים לקנות דירה. בהזדמנות זו כאשר אנחנו מדברים על משכנתאות לדיור האם אפשר לשמוע אם יש מחשבות או רעיונות חדשים בתחום של דירות להשכרה.

היו"ר ד' תיכון:

הנושא של דיור להשכרה הוא נושא סבוך, ואני מציע לא לערבב שמחה בשמחה. אני יכול רק לומר לך במשפט אחד, שמי שעלה על מסלול של דיור להשכרה הנציח עוני. חבל שאין מחקר רשמי בנושא. אבל אנהנו דנים עכשיו בפניה לשינויים בחקציב.

ע' הרדמן:

לשאלה בעניין המשך ההסדר בחודש אוקטובר ובעניין הורדת הריבית, אני מוכן תוך שבוע להעביר אליכם בכתב את עמדת האוצר. אינני מציע לקשור את האישור הזה בתשובה, כי כל דחיה רק פוגעת בזכאים. ההסדר הזה, לאחר התערבות ועדת הכספים, בא לתת פתרון לעניין ההלוואות המשלימות. אם לא תאשרו אותו, זו תהיה סנקציה שאיננה מופנית לכתובת המחאימה.

י' צבן:

לאחר שקיבלנו הבטחה שתוך שבוע נקבל חשובה, מדוע לא נדחה את האישור עד לקיום ההבטחה?

היו"ר ד' תיכון:

אני מציע שנאשר בשלב זה סכום של 8 מיליארד שקל לשבוע ימים. בתום שבוע נקבל את התשובה ונאשר את יתרת הסכום. לא הייתי רוצה שנעכב מתן משכנתאות לזכאים. לכן אני מציע שנאשר חלק מהסכום המבוקש. לאחר שבוע העניין יחזור לוועדה.

הוחלט: לאשר פניה מס' 125 אבל סכום של 8 מיליארד שקל בלבד. הוועדה תחזור לדון בפניה בתום שבוע ימים.

פניה מס' 117 - משרד החינוך והתרבות

מ' שטרית:

בישיבה הקודמת ביקשתי לדעת למי מיועדים הכספים, לאיזה שיפוצים? האם זה בנוסף לתכנית השיפוצים מכספי מפעל הפיס? העליתי את השאלה על רקע הידיעה שבקשות שהופנו למשרד החינוך לשיפוצים כמעט כולן נענו בשלילה.

ש' טלמון:

הסכום בחקציב הפיתוח מורכב מהוצאה ומהרשאה. מאחר ובדרך כלל פרויקטים של פיתוח מתבצעים תוך שנתיים, ניתנת הרשאה לכלל ההיקף של הפרוייקט ונקבע סכום הוצאה המיועד לאותה שנה. העברה מסעפים אחרים לסעיף השיפוצים היא בסכום של 302 מיליון שקל. זהו סך הכל ההרשאה. התקציב להוצאה השנה הוא 148 מיליון שקל.

מדוע ביקש משרד החינוך להעביר את הסכום הזה לשיפוצים? מענקים למוסדות אחרים ומענקים לתכנון אלה הם תקציבים בלתי מנוצלים השנה כיוון שהיתה הקפאת בניה. גם לא מתקדם הנושא של תכנון מבנים חדשים, כי אין מבנים חדשים, וגם מוסדות אחרים אינם מגיעים לידי ביטוי בגלל הקפאת הבניה. לעומת זאת, כאשר מדובר בשיפוצים, שעליהם לא חלה הקפאה, תמיד יש יותר צרכים מאשר תקציב.

יש כאן רשימה של פרויקטים לשיפוץ. סדרי העדיפויות נקבעים על ידי משרד החינוך והתרבות, המחלקה לבינוי ומיפוי. אני יכול להביא כמה דוגמאות. בכפר ג'ולים יש בעיות של בטיחות בבית הספר שצריך להתגבר עליהן. בבית הספר במבואות יש בעיה של חיזוק עמודים בפנימיה. בכרמיאל יש פנימיה

יבה מתבצעת פעולה לאיטום גגות. בכפר הנוער דוד רזיאל נעשות פעולות של שיפוץ ופיתוח.

ההקצאה מתבצעת על ידי משרד החינוך. אנחנו בודקים את תכנית השיפוצים ורואים אם אין בה חריגות. אבל המדיניות וסדרי העדיפויות נקבעים על ידי המשרד.

היו"ר ד' תיכון:

הכסף הזה הוצא? ההוצאה נעשתה בפועל?

ש' סלמון:

הכסף לא הוצא בהיעדר אישור תקציבי להוצאה.

היו"ר ד' תיכון:

אתה בטוח שהכסף לא הוצא עדיין?

ש' סלמון:

כלליית אינני ממונה על ביצוע התקציב. חשב המשרד הוא הממונה על ביצוע התקציב. הוא לא הוציא את הכסף אלא אם היה תקציב. ואני יודע שהם לא הוציאו את הכסף כי הם פנו אלי ושאלו מה גורל הפניה. קיימת התחייבות של המשרד. יכול להיות שהרשות המקומית שבה מדובר הוציאה את הכסף בלי לקבל אישור תקציבי לכך ממשרד החינוך.

מ' שטרית:

בענין העברת כספים המיועדים לתכנון למטרת שיפוצים, אני סבור שדווקא בתקופה שבה יש הקפאה של בניה ולא ניתנת אפשרות לבנות מבני ציבור חדשים, דווקא זה הזמן הטוב ביותר לעשות תכנון, כי אז אפשר לעשות את התכנון באופן יסודי כדי שבתום תקופת ההקפאה אפשר יהיה להתחיל בביצוע. נניח שבשנת התקציב הבאה יאושר תקציב לבניית בתי ספר. רשות מקומית תקבל הודעה על כך. האם אז היא תתחיל בתכנון? מלאכת התכנון נמשכת לפחות חצי שנה. ומתי היא תתחיל בבניה? לכן אינני חושב שזוהי מדיניות נכונה לקצץ בתקציב התכנון ולהעביר את הכספים האלה לשיפוצים.

יש בפניה סעיף נוסף: העברה לפיתוח חדרי תרבות, ספורט, מתנ"סים ונוער. מצבם של חדרים אלה בחלק מהמקומות הוא איום ונורא. מוזר בעיני שמקצצים דווקא בסעיף זה, שאין לו כתובת אחרת.

ד' דנינו:

כידוע החינוך הממלכתי-דתי נפגע קשות מהקיצוצים בתקציב. שאלתי האם ברשימה של המוסדות שמוקצבים להם כספים לשיפוצים כלולים גם בתי-ספר של החינוך הממלכתי-דתי? בין המוסדות שציינן נציג האוצר לא נכלל מוסד של החינוך הממלכתי-דתי.

ש' סלמון:

להערה בענין התכנון והשיפוצים, זה ענין של קביעת סדר עדיפויות. כאשר אתה עומד בפני הברירה לחנן הקמחו של בית ספר חדש או לשפץ בית ספר קיים כדי למנוע נזילות מהגג, אין תשובה חד משמעית בענין. והמדיניות נקבעת על ידי משרד החינוך.

לשאלה בענין חדרי תרבות, ספורט, מתנ"סים ונוער - יש כרגע הקפאה של בניה חדשה. הצו בדבר הקפאת הבניה מבטא את מדיניות הממשלה. כיתות לא הוכנסו למסגרת הצו. בתקנות שעת חירום שהיו בחוקף שלושה חדשים נכללו

גם כיתות. בחוק להסדרים במשק לא נכללו כיתות. זה אומר שכיתות אפשר לבנות אם יש תקציב. אי אפשר לבנות מחנ"סים בגלל הצו.

משרד החינוך איננו עושה הבחנה בין חינוך ממלכתי לבין חינוך ממלכתי-דתי בנוואו להקצות את משאבי הפיתוח שלו. אין אבחנה ובוודאי שלא אפליה בין השנים.

היו"ר י' ארידור:

חבר הכנסת דנינו, הבעיה שאתה מעלה איננה במסגרת התשובה שיכול לתת המשיב. יכול להיות שיש לך טענה פוליטית.

א' אבו חצירא:

האם נכון שאתם עושים הפרדה בין שיפוצים בחינוך הממלכתי דתי לבין שיפוצים בחינוך הממלכתי? ההגיון שלי אומר שרשות מקומית מבקשת תקציב לשיפוץ בתי ספר. זה יכול להיות בית ספר ממלכתי או בית ספר ממלכתי-דתי. אתם נותנים את הכסף לרשות המקומית. אבל חבר הכנסת דנינו אומר שהגשתם בקשה נפרדת לחינוך הממלכתי-דתי.

ש' טלמון:

אינני מכיר ענין כזה. בחקציב הפיתוח של משרד החינוך מעולם לא הוגשה פניה שמבחינה בין החינוך הממלכתי לבין החינוך הממלכתי-דתי בשנה הזו שאני מטפל בענין.

הוחלט: לאשר פניה מס' 117.

העלאות מחירים

היו"ר י' ארידור:

הנושא הבא שנדון בו הוא - העלאות מחירים. לפני פתיחת הדיון בנושא אני רוצה לקדם בברכה בשם הוועדה את המנכ"ל של משרד התעשייה והמסחר ולברך אותו על הישגיו במשא ומתן על מכסות הסקסטיל בחו"ל ולברך גם את הצוות שפעל יחד אתו על הנושא הזה. זה היה הישג בלתי צפוי שיש לברך עליו.

יציג את הנושא חבר הכנסת יאיר צבן, שהעלה את ההצעה.

י' צבן:

לאחר עסקת חבילה א' היחה לנו ועדת משנה בראשותו של חבר הכנסת אריאל ויינשטיין לפיקוח על מהלך ביצועה של העסקה, במיוחד מנקודת הראות של הקפאת המחירים. אז היינו עדים למה שנראה היה בעינינו לתופעה חמורה מאד, שחששינים וגורמים אחרים, ששייכים לצמרות מסוימות, מקורבים למנופי כוח מסוימים, הצליחו להבטיח לעצמם תנאים להתמודדות בשוק יותר טובים מאשר גורמים אחרים יותר קטנים, חלשים מהם, פחות מאורגנים מהם. הובאו בפנינו דברים שאי אפשר להפריך אותם. יש דברים שנבדקים על ידי מבקר המדינה. פניתי למבקר המדינה בענין. הבעיה ששם הבדיקה נמשכת הרבה זמן.

התופעות שראינו בתכנית "מבט" בטלוויזיה, הדברים שאנחנו שומעים בשווקים והתלונות שאנחנו מקבלים מצרכנים, אלה הם דברים חמורים. הם מתחלקים לשנים ומעוררים כמה שאלות שאציג אותן בקצרה: ראשית, האם הפיקוח הוא יעיל? אנחנו יודעים שהפיקוח האדמיניסטרטיבי יכול למלא רק חלק

מהפונקציה ואנחנו סומכים יותר על התהליך הכלכלי עצמו. אבל הוטלה עליכם המשימה של הפיקוח, ואני שואל מה אחם עושים בתחום הזה. כחלק מההרחעה דובר על מדיניות של ענישה בעסקת חבילה א', שפעלה והיתה גם אפקטיבית. הרושם הוא - ויכול להיות שהרושם הוא מוטעה, ואם כך תתקנו אותי - שהמערכת היא הרבה פחות פעילה והרבה פחות אפקטיבית.

אני רוצה להדגיש את העיקר: אושרו העלאות מחירים, שגם לפי הסברים של בעלי הדבר, נראות בלתי סבירות. (י' פורר: מתי?) לאחרונה. היתה על כך כתבה ב"מבט" בטלוויזיה. היו גם תגובות של דוברי המפעלים האלה. כאילו במקרה מופיעים כאן שמות של מפעלים שנמצאים בבעלות של ראשי התאחדות התעשיינים. אגב, חוזרת כאן הפרשה של עסקת חבילה א', שעיקר השאלות היו קשורות במפעלים כמו עלית או אסם. השיא היה באותם מוצרים שמהותית לא היה בהם כל שינוי אלא שינוי באריזה, ואם אישרתם זאת אתם חייבים על כך הסבר, או שהשינויים הם כאלה שאינם מבטאים את כוונת המחוקק כאשר הוא עשה אבחנה וקבע סייגים לגבי מוצר חדש. מוצר חדש בתקופה של הקפאה צריך להיות באמת מוצר חדש ולא מוצר ששינו את האריזה שלו או הוסיפו לו כמות קטנה של סוכר. ואם היה ספק, צריך היה להגיד לאוחו ייצרן: למען טוהר האווירה ושמירה על המדיניות תדחה את הכנסת המוצר החדש לשוק לכמה חדשים.

היו"ר י' ארידור:

אני מבין שחברי הוועדה מבקשים לפתוח את הדיון בשאלות והערות ואחר כך לשמוע את המנכ"ל ואנשי המשרד.

מ' בר-און:

המדד הקודם עלה ב-4.7 מזה 2.6 בגלל עליית מחירי הירקות. האם אתם יודעים מה גרם לעליה של 2.1? תקודות הנוותרות של המדד? לעומת זאת, המדד של השבועיים האחרונים ירד ב-1.2. כמה מזה ירידות במחירי המוצרים?

א' ויינשטיין:

אני שלא האמנתי כל הזמן בפיקוח מתפעל ממה שקורה. ממש שינוי ערכים. לא האמנתי שפיקוח יכול להצליח. אני חושב שמה שקרה בעצירת המחירים זה הודות לפיקוח. אני יודע שהפיקוח נעשה בצורה הדוקה ויעילה. אבל יש לי שאלה, בהמשך לדבריו של חבר הכנסת צבן: מופעלים עליכם לחצים של הגדולים. ראינו שבעסקת החבילה הראשונה נעשו כמה דברים על ידי המפעלים הגדולים שידענו עליהם. אני מבקש לכן כי בדברי התשובה שלכם תצינו את רשימת הגורמים שביקשו אישור לשיווק מוצרים חדשים ואיזה מהם אושרו. אינני מבקש את הרשימה הזו כדי לפקח עליכם אלא כדי שאתם תוכלו לעמוד בלחצים. אם נראה שמתוך כמה מאות בקשות לאישור מוצרים חדשים אישרתם רק מוצרים שמייצרים המפעלים הגדולים והחזקים, תוכל ועדת הכספים לתת לכם גיבוי לעמוד בלחצים בכך שהיא תחבט הסברים למתן האישורים. אני מבקש לקבל את הרשימה של המפעלים שביקשו לאשר להם מחירים למוצרים חדשים, ומה מזה אושר.

ג' שפט:

אני מבקש לעמוד על התופעה שבזמן האחרון יש ייצרנים שאינם מספקים את המוצרים שלהם מהמלאי בטענות שונות שאזל חומר הגלם וכדומה. אחת הדוגמאות לכך היא של "עלית" שלא סיפקה לשוק שוקולד שנקבע לו מחיר, ולעומת זאת סיפקה שוקולד שמחירו אמור לעלות והוא עדיין לא אושר. לאחר בירור התברר לי שהשוקולד הישן קיים במלאי אלא שאין מספקים אותו בגלל הציפיה לעליית המחיר.

ס' אלחנני:

אתם עסקתם בעבר ואני מבקשת להעלות בעיה שהובאה בפני ועוסקת בעתיד. ב-1 בינואר יכנס לתוקפו השקל החדש ונקבעו כללים לעיגול מחירים. עיגול מחירים ביחס של אחד לאלף יכול לגרום להעלאת מחירים גדולה במקרים מסוימים. יש מחירים הנקובים עבור יחידה, כמו תעריף לשיחת טלפון או לקילווס-שעה של חשמל. אם העיגול ייעשה לפי מחיר יחידה, בעוד הצריכה היא אף פעם איננה ליחידה אחת אלא לעשרות או מאות יחידות, זה יגרור אחריו העלאת מחירים גדולה, ללא כל הצדקה. אבל אם ישאירו בתוקף שברי אגורות לצורך הישוב המחיר הנקוב ליחידה, שלא משלמים אותו בפועל, והעיגול ייעשה רק עבור התשלום הסופי של המכפלה, תימנע עליית מחירים. לא בדקתי זאת בפועל, אבל יכולה להיות גם ירידת מחירים לא מוצדקת. אני מחפשת דרך לחייב כללי עיגול בצורה שדיברתי עליה.

מ' שטרית:

אחד הדברים המשפיעים על מצב הכלכלה והמשק אלה הן העלאות המחירים שנבדקות על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. אם יש העלאות מחירים שלא אושרו ואינן כחוק, הן משתקפות בנתונים שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה על מדד המחירים לצרכן. התוצאה היא שהתנודות במדד נקבעות על ידי העלאות מחירים לא חוקיות. יש כאן משהו לקוי במערכת. מדוע משרד התעשייה והמסחר איננו שואב אינפורמציה מהנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה על העלאות מחירים שלא כחוק.

ס' אלחנני:

ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה אסור לומר היכן היא מבררת את המחירים של המוצרים השונים.

מ' שטרית:

מדוע צריכים להיות כללי סודיות לגבי מי שעבר על החוק?

ע' סולודר:

אני מבינה שמדובר כאן על העלאות מחירים של מצרכי יסוד.

היו"ר י' ארידור:

מדובר באופן כללי על הפרובלמטיקה של הפיקוח על המחירים.

ע' סולודר:

בשבועיים האחרונים יש פרסומים על עליית מחירים צפויה שיוחלט עליה. יחד עם זה יש כל הזמן עלייה מחירים זוחלת במוצרים שהמחיר שלהם מוקפא. זוהי עליית מחירים זוחלת, קטנה, שכמעט ואיננה מורגשת, אבל בסך הכל יש כאן עליית מחירים ברורה. בפרסומים של משרד התעשייה והמסחר מדגישים את ההצלחה של הפיקוח על המחירים. יכול להיות שכלליית הפיקוח הצליח למנוע עליית מחירים, אבל מתברר שיש כמה פרצות בפיקוח, שאינני יודעת אם אפשר להשתלט עליהן. מה אתם עושים על מנת לסתום פרצות אלה?

י' פורר:

המדידה היחידה להצלחתנו או לאי-הצלחתנו בפיקוח על המחירים זהו מדד המחירים. זוהי המדידה היחידה, וזוהי הקבלה היחידה שעליה ניתן להסתמך בבואנו לבחון אם הצלחנו או לא הצלחנו. והצלחנו - זה כל הציבור. כי נושא הקפאת המחירים איננו נושא של משרד התעשייה והמסחר. נתבקשנו על ידי הממשלה להיות אחראים על התחום של האכיפה. והאמינו לי, שזה לא הדבר הנעים ביותר. אבל המדד זהו התוצאה.

ומה קורה בשטח? יש מערכת מכוונת של השמצות נגדנו מטעם גורמים שאני מכיר אותם, והם נמצאים במשרדי הממשלה, שמשימים אותנו ומתדרכים עתונאים בתדרכים שאין להם שחר. השחר היחידי שיש להם הוא עודד שחר מהטלוויזיה. בערב בו יצאו המחירים ב-6 בנובמבר 1984 הוא פרסם בטלוויזיה קבל עם ועדה ובפתטיות רבה, שבמשרד התעשייה והמסחר הושמדו רשימות, לדרישת הייצרנים, ושוננו. ולאחר שחבענו ממנו באמצעות היועץ המשפטי לממשלה הכחשה, הוא התנצל מעל האקרון ואמר שלא היה כדבר הזה. כל הדברים שבאים ואומרים לנו: אתם מושפעים מבעלי השררה ובעלי ההשפעה בהתאחדות התעשיינים, אין להם שום שחר. זה נכון שעליה ואסם, שאליהם הכוונה, הם הגדולים בשוק. אם יש למישהו אחר מוצר אחד, להם יש אלף. אסם עצמו משווק כ-700 מוצרים. עליה גם כן משווקת כמה עשרות מוצרים. ושניהם מונופולים בשטחים רבים. אם יש בעיה, היא בעיה שלהם; ואם יש איזו העלאה, היא נתקלת בהם. איננו יכולים להגיד להם: כיוון שאתם פעילים בהתאחדות התעשיינים לא נדון בבקשות שלכם.

ומה נתגלה באחרונה? על מה הכעס דווקא בשבוע שבו הוכרז על מדד שלילי? הכעס הוא על כתבה בטלוויזיה שהראתה שהיתה רמאות. סיפרו שהמוצר הוא מוצר חדש והוא לא היה מוצר חדש.

י' צבן:

הרמאות היתה בכתבה?

י' פורר:

לא בכתבה. אם בא יצרן ומראה לנו מוצר זהה ואומר לנו שזה מוצר חדש ומצליח "לעבוד" עלינו, אז הוא רימה. אני אומר לכם שבחלק גדול מהמקרים - ומייד ימסור לכם מר גלמור את המספרים - איננו מאשרים מוצר חדש. איננו מאשרים מחיר חדש למוצר. אנחנו אומרים לייצרן: תמכור אותו באותו מחיר שאתה מוכר את המוצר שהוא דומה לו.

סגרנו את הנושא הזה באופן די דיקטטורי על ידי כך שאמרנו שגם המשווק צריך לאחוז בידו אישור על מוצר חדש.

מה עשינו בטקסטיל? הבאנו אלינו את רשתות השיווק ואמרנו להם: אם לא יהיה בידיכם אישור שקיבל הייצרן ממשרד התעשייה והמסחר ואתם תמכרו את המוצר, אתם העבריינים, למרות שזה לא היה כך על פי החוק הישן. הכנסנו חיקון בחוק והבאנו את הייצרנים ואח המשווקים למצב כזה, שבטקסטיל, בהלבשת חורף, הצלחנו להגיע להעלאות מחירים של 120% לעומת אינפלציה של 400%. אם אתם לוקחים מוצר שנמכר בחורף שעבר לעומת אותו מוצר שנמכר בחורף הזה, הרי ההעלאה הנדרשת היתה 400%. לא אישרנו להם העלאת מחירים העולה על 120%-130%, וזה תרם למדד אוקטובר.

מ' שטרית:

זה מעיד על מתח הרווחים שלהם.

י' פורר:

הבה לא נשלה את עצמנו, ואמרת את הדברים האלה לא פעם בוועדה הזו, אם מישהו חושב שכמה עשרות הפקחים של משרד התעשייה והמסחר יכולים לעקוב ולפקח על כל מוצר ומוצר מ-50 אלף המוצרים שנמצאים בשוק, ולעקוב אחרי מאות אלפי בעלי העסקים בשוק, איננו אלא טועה. אבל התוצאה הכללית היא שאנחנו עושים עשרות אלפי ביקורות. מ-1 ביולי ועד 15 בנובמבר ערכנו 61,319 ביקורות. כל מבקר מדווח היכן הוא היה, מהן תוצאות הביקורת שלו, הכל מתרכז אצלנו, וזהו המספר. סך כל הדו"חות מתוך הביקורות האלה היה כ-12%-13% - 6,835 דו"חות. כתבי אישום שהוגשו בתקופה הזו של יולי עד 15 בנובמבר - 2,186.

י' צבן:

מספר הדו"חות היה 6,835 והוגשו רק 2,186 כתבי אישום?

י' פורר:

איך כאן הקבלה, כי מה שקורה הוא שהמבקר מסיים את הביקורת, בא למשרד ומגיש דו"ח על מקום שבו הוא מצא עבירה. הדו"ח עובר ליועצים המשפטיים לבדיקה. יכול להיות שההוכחות אינן מספיקות. יכול להיות שזו איננה עבירה. יכול להיות שהאיש ביקש להמיר את האשמה בכופר. כתבי אישום שהוגשו בתקופה הזו יכולים להתייחס גם לדו"חות שהוגשו בתקופה קודמת שהיו בבדיקה אצל היועצים המשפטיים. הוגשו בתקופה הזו 2,186 כתבי אישום. (י' צבן: הפער הוא גדול). זה לא פער גדול.

לשאלה בענין אישורים להעלות מחירים בתקופה האחרונה. למעט מקרים בודדים ביותר - ואינני מדבר על מחירים חדשים, אני מדבר על העלאות מחירים - שבהם היתה טעות או שהוכח לנו למעלה מכל ספק שאם לא נאשר את ההעלאה אנחנו גורמים לסגירת מפעל שלא באשמתו, לא מפני שהמנהל שלו רשלן, או לא מפני שהוא לא השקיע מספיק כסף במפעל, אלא מפני שעשינו איזו שהיא טעות, או שחלה עליה דרסטית במחירי חומרי הגלם בעולם. למשל, כבלים או סוכר. בכבלים עלה פתאום מחיר הנחושת והשתנה גם שער החליפין של השטרלינג, והיינו חייבים להעלות את מחיר הכבלים של מפעל הכבלים של תדיראן בחיפה. ובבית-שאן. סוכר עלה מחירו בשוק העולמי. חייבים להתחשב בדברים האלה. אבל יחד עם זה באים אלינו בטענות: למה אינכם מעלים מחירים? עלה מחיר הסוכר, תאשרו את העלאת מחירי הריבות. עלה מחיר השמן בתקופה מסוימת, תעלו את מחירי המוצרים האחרים. התשובה שנחנו היתה: זה לא כך, כי במקביל להעלאות המחירים שאתם מדברים עליהם של מוצרים מסוימים גם ירדו תשומות. ירד באופן ניכר השיעור של הריבית. שכר העבודה נשחק במידה מסוימת. האשראי שלכם הוא יותר זול. אתם נהנים מהקבילית הזו שהיא לא חמיד מקבילה, זה נכון. אבל באחוזים הבודדים האלה איננו מתכוונים לחקן מחירים. לדעתנו, הדמעות שמוזילים אלה הן דמעות תנין..

אני מוכן להעביר את הרשימה של המפעלים שביקשו וקיבלו אישורים. אין כל סודיות. בענין זה. נעביר את הרשימה לידיעת הוועדה בלבד.

אשר לשני המוצרים שפורסם עליהם בטלוויזיה. מוצר אחד - פתיתים - הוא אכן קיבל אישור. אלה היו פתיתים באריזה אחרת, בכמות אחרת. צריך להבין שמר גלמור שמטפל במוצרים חדשים קיבל למעלה מאלף פניות. הוא צריך לדון בכל אחת ואחת מהן. הוא עלול לטעות. אינני יודע אם בנושא הזה הוא יודה בטעותו, אבל נדמה לי שפה הטעו אותו. לעומת זאת המוצר השני - השוקולד, שהתפרסם כי נמכר במחירים יותר גבוהים, לא קיבל אישור ומתנהלת חקירה נגדו. לא קיבל אישור. אז עבריינים אינם חסרים.. כל אחד יכול להגיד מחר בבוקר שזה מוצר חדש, לא קיבלתי עליו אישור, אבל אני מוכר אותו במחיר כזה. יתפסו אותו - ייענש; לא יתפסו אותו - יחרום למדד.

לשאלתו של חבר הכנסת שפט, אני חייב לומר שהמצב בו אנחנו נמצאים איננו נורמלי. כל הנושא של פיקוח על המחירים איננו נורמלי. זה לא משטר כלכלי נורמלי, ואיש איננו מאושר מכך. אבל באופן אובייקטיבי אני יכול להבין שמפעלים מסוימים נקלעים לקשיים. ומה שקורה במפעלים שמוצר אחד מתוך סדרה של מוצרים עלול להביא הפסדים. טבעי הדבר שמפעל שמפסיד על מוצר מסוים לא יתנהג בצורה שאולי הייתי מצפה ממנו ויבוא ויאמר: אני מרוויח על מוצרים אחרים, אמכור את המוצר הזה בהפסד. ואז הוא יגיש בקשה למשרד התעשייה והמסחר ויבקש להעלות את מחירו של אותו מוצר וייתקל בסירוב. ואז הוא ינסה לא לשווק את המוצר הזה

ולהפחית עד כמה שאפשר את ייצורו. כי זה טבעו של עולם, יצרנים אינם רוצים להפסיד אלא להרוויח. והמדיניות שלנו היא לאפשר עד כמה שאפשר חעשיה רווחית, שתוכל לייצר, להעסיק עובדים ולייצא. אבל יחד עם זה אנחנו חייבים לשמור על רמת מחירים נמוכה, ולכן אנחנו מתעקשים מאד בענינים אלה.

בענין הפיקוח עשינו כמה צעדים מאד דרסטיים שנתנו תוצאות. ביקשנו את אישור הכנסת לתיקון החוק שמאפשר להגיש בקשה לבית המשפט לסגור עסקים. התיקון אושר ופעלנו בהתאם. סגרנו דוכני פלאפל, סגרנו סטייקיות, סגרנו חנות רהיטים "מרס". נסגר גם מפעל אחד.

ד' ברודט:

אני מבקש לענות על שאלתו של חבר הכנסת בר-און לגבי מדד אוקטובר. מדד אוקטובר עלה ב-4.7 נקודות. הדיור תרם למדד זה 1.4 נקודות; הירקות והפירות - 1.7; הלבשת החורף החדשה 1%; שירותים - 0.4; מוצרי חעשיה אחרים - 0.2.

י' כהן:

אולי תסבירו את החרומה של הדיור למדד. מחירי הדירות ירדו, ובכל זאת משקלו של הדיור למדד היה 1.4 נקודות.

ד' ברודט:

תרומת הדיור למדד נובעת מהבדיקה הבאה: אחת לשלושה חדשים נערך סקר של מחירי הדירות. הסקר הזה מתבסס על מחירי הדירות כפי שהם נרשמים בטאבו, והוא נערך בפיגור. הסקר של החדשים אוגוסט-ספטמבר-אוקטובר, כפי שנתפרסם באוקטובר, מבוסס על רישומים שנרשמו בטאבו בחדשים אפריל-מאי-יוני, ויכול להיות שאלה רישומים של דירות שנקנו בחדשים קודמים. הפיגור הוא בערך של ארבעה וחצי חדשים. לכן הרישום הסטטיסטי מבטא אמנט האטה מסוימת בתרומת הסעיף הזה למדד, אבל עדיין חרומה חיובית, למרוח שלכל אחד מאתנו יש התחושה שמחירי הדירות ירדו בתקופה זו.

א' ויינשטיין:

האם מחירי הדירות נקבעים לפי מחירי עסקות של מוכר מרצון לקונה מרצון או גם לפי שערך של דמי שכירות, למשל?

ד' ברודט:

את הסקר של הדירות בבעלות עצמית עושים לפי מחירי הטאבו ויש גם סקר של שכירות דירות, שכירות בדמי מפתח או בשוק חפשי. היות ובישראל הבעלות עצמית על דירות היא גדולה, המשקל מחירי הדירות הוא הדומיננטי בסעיף הזה. כל המשקל של סעיף הדיור בחודש אוקטובר היה 24.8, וזהו משקל רציני במדד.

פ' שטרית:

ידוע איזה אחוז באוכלוסיה קונה דירות או כמה דירות נמכרות בשוק?

ד' ברודט:

זהו המשקל שנקבע.

היו"ר י' ארידור:

אינני מציע שניכנס עכמיו לדרכי הבדיקה של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או לשיטות החישוב שלה. אם יש ערעור על דרכי החישוב של הלשכה, צריך להזמין את נציגי הלשכה ולשמוע את ההסברים שלהם.

ב' שטרית:

אבקש לקיים על כך דיון.

היו"ר י' ארידור:

אעביר את בקשתך ליושב-ראש הוועדה.

אבקש את מר ברודט להסביר לנו רק את מה שכלול בתחום פעולתו.

ד' ברודט:

דיברתי על סעיף הדיור. אמר לירקות ופירות הכל יודעים מה קרה בתקופה הזו. חרומתם למדד היתה גדולה.

אמר לסעיף הלבשה והנעלה, כבר אמר המנכ"ל שבענין זה עשינו מבצע מיוחד, כי ידענו שהסעיף הזה הוא בעייתי. פעמיים בשנה יש החלפה של ביגוד והנעלה - באפריל ובאוקטובר. אם לא היינו סוגרים את הפירצה של מוצר חדש גם בייצור וגם בשיווק, חרומתו של הסעיף הזה למדד היתה גדולה מאד. בשנה שעברה בחודש אוקטובר הסעיף הזה תרם 4.8 נקודות למדד; ובחודש נובמבר הוא תרם עוד 3.8 נקודות. המבצע שעשינו לגבי החדשים אוקטובר-נובמבר אין ספק שהוא מהווה תקדים חדש לגבי הסעיף הזה. 750 יצרנים של מוצרי הלבשה והנעלה קיבלו מחירונים לגבי כל הפריטים שהם מייצרים. ועשינו זאת לא רק בחוקף החוק אלא גם בחוקף של הסכם. שום רשת שיווק לא הכניסה שום זוג גרביים למדפים ללא אישור של משרד התעשייה והמסחר. זה נעשה על פי החוק ובשיחוף פעולה עם הרשתות.

שאר הסעיפים תרמו 0.6 נקודות למדד, מזה 0.2 תרמו כל המוצרים החששתיים ו-0.4 תרמו השירותים השונים שחלקם אינם בתחום סמכותנו. אמנם המנכ"ל אמר שהאכיפה הוטלה עלינו, אבל על פי החוק החדש כל משרד אחראי לתחומו. אם יש עליה במחיר ביקור אצל רופא פרטי או עבור ביקור בגן ילדים, זה לא בסמכותנו. אנחנו מביאים זאת לידיעת המנכ"ל של המשרד המתאים, וזה בסמכותו.

אמר למדד נובמבר, על פי האינדיקציות של השבועיים הראשונים של החודש, הסעיף הבולט זוהי הירידה של מחירי הירקות והפירות. אם לא תהיה עליית מחירים מעבר לירידה שכבר היתה, החרומה של הסעיף הזה למדד תהיה מינוס 1.5 נקודות.

הסעיפים האחרים להערכתנו יביאו לכך שמדד נובמבר יהיה מדד נמוך, לא שלילי כפי שהיתה האינדיקציה בשבועיים הראשונים, אבל בסביבות אחוז אחד, או אחוז וחצי. העלאת המס האחד גם היא יכולה לתרום למדד וכך גם תוספת היוקר. אמר לסעיף הדיור בחודש הזה, היות והוא לא נכלל בסקר התלת-חודשי, עושים זקיפה של תוספת היוקר. זה בלבד יתרום חצי אחוז למדד. (י' כהן: חוספת היוקר בסעיף הדיור?) חוספת היוקר שמקבלים עובדי הבנין.

מ' שטרית:

מחירי הדירות ירדו.

ד' ברודט:

אבל זוהי השיטה, ואינני מתווכח כרגע על השיטה.

עכשיו לשאלה על המדידה של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, מדוע איננו בודקים על פיה את העלאות המחירים חוק הסודיות הסטטיסטית מונע מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה להעביר לידיעתנו כל אינפורמציה הקשורה במדידה, לא לגבי המקום שבו הפקיעו מחירים, לא לגבי המפעל ולא לגבי המוצר שמחירו הופקע. הם עושים את המלאכה הזו בהקבצות כדי שאי אפשר יהיה לדעת זאת. בכל מקרה אינך יכול לדעת היכן היתה העלאת מחירים ובאיזה מוצרים.

אמר למדד המחירים לצרכן המדידה נעשית במונחים של הצרכן כפי שהוא משלם בפועל בחנות המכולת, בצרכניה, בסופרמרקט וכדומה. אמר למדד

המחירים הסיטונאים, שבחודש אוקטובר עלה ב-3.2, מתברר שהחלק הארי של עליית המחירים היא טכנית הנובעת מירידת שער הריבית. אסביר את הקשר בין השנים ואיך ירידה של שער הריבית משפיעה על דווקא על עליית מדד המחירים הסיטונאים. הקפאת המחירים תפסה את המפעלים בחנאי אשראי מסוימים. נקח דוגמה של מפעל שמכר לצרכן מוצרים באשראי של 30 יום, והריבית ירדה מ-20% ל-10%. הליכה המרכזית לסטטיסטיקה מודדת זאת כעליית מחירים של 10%.

מ' בר-און:

אחה מדבר על אשראי ספקים.

ד' ברודט:

אשראי ספקים שנותן מפעל לרשת מסוימת. המדידה היא במונחים של מזומן, וכך נרשמת עליה טכנית של 10%. מתוך העליה של 3.2, כ-2.5 נבעו מירידת הריבית ואי שינוי חקופות האשראי. גם בחודש נובמבר, היות והריבית המשיכה לרדת, אנחנו צופים אותה מגמה.

מ' בר-און:

זה מופיע רק במדד המחירים הסיטונאים.

ד' ברודט:

רק במדד המחירים הסיטונאים ולא במדד המחירים לצרכן.

י' פורר:

זה תרם 2.5 מתוך 3.2 עליית מדד המחירים הסיטונאים.

ד' ברודט:

לשאלה בענין עיגול המחירים. החלפת השקל בשקל חדש החלה ב-4 בספטמבר 1985 ונקבע כי החל ממועד זה ועד 1 בינואר 1986 חובה להציג את המחירים בשקלים ישנים, ומי שרוצה יכול בצד המחירים בשקלים ישנים להציג גם את המחירים בשקלים חדשים. מ-1 בינואר 1986 חובה להציג את המחירים רק בשקלים חדשים, כאשר מותר לשלם בכסף ישן ובכסף חדש עד 4 בספטמבר 1986. ומ-4 בספטמבר 1986 חובה לשלם רק בשקלים חדשים כי זה יהיה ההילך החוקי.

כללי העיגול נקבעו בצורה מאד ברורה ומחייבת. כל מוצר שמחירו נגמר ב-1 עד 4 שקלים ישנים, יעוגל כלפי מטה; וכל מוצר שמחירו נגמר ב-5 עד 9 שקלים ישנים יעוגל כלפי מעלה. כך נקבע בחוק וזה נעשה כאשר עושים את החשבון הכללי ולא לגבי כל מוצר ומוצר. ב-1 בינואר, כאשר תחול החובה להציג מחירים בשקלים חדשים בלבד, יעוגל מחירו של כל מוצר ומוצר על פי הכללים האלה. ההערכה שלנו מצביעה על כך שבאופן סטטיסטיקה עליית המחירים צריכה להיות אפס כתוצאה מכך, כי העיגולים כלפי מטה צריכים לקזז את העיגולים כלפי מעלה. עשינו חישובים שאולי זה ישפיע ב-0.1 על המדד. למדנו זאת גם מהנסיון שהיה לפני חמש שנים וגם מהנסיון של ספטמבר-אוקטובר מבחינת המדדים כפי שראינו אותם הלכה למעשה. העובדה שמוצר מסוים קודם נמכר ב-520 שקל ישן ועכשיו הוא יימכר ב-52 אגורות לא צריכה לשמש עילה להעלאת מחירים על פי הכללים שנקבעו, ולא נאשר העלאות מחירים כתוצאה מכך.

ס' אלחנני:

אני מצטערת אבל לא ענית על שאלתי. אני מדברת על שני דברים ספציפיים - תעריפי חשמל וטלפון.

ד' ברודט:

את מדברת על חשבונות סצפיפיים שבהם עושים את החשבון פר יחידה, מכפילים במספר היחידות ומקבלים את התוצאה הסופית. החשבונות האלה אינם בסמכותנו. דיברנו עם אנשי משרד האנרגיה שישפיעו על חברת החשמל לעשות כפי שאת מציעה. את החשובה לשאלתך את צריכה לקבל ממשרד האנרגיה וממשרד התקשורת.

ט' אלחנני:

האם אני יכולה לפנות אליהם בשם הוועדה?

היו"ר י' ארידור:

את יכולה לפנות אליהם בשם הוועדה.

ז' גלמור:

לגבי בקשות להעלאות מחירים נתקבלה תשובה חד משמעית. למעשה מ-1 ביולי ניתנו כמה היתרים בודדים ותו לא. זהו המצב שממשיך להתקיים. אמנם מגיע כל הזמן טפטוף של בקשות. מרבית הבקשות אינן משמשות עילה להעלאת מחירים. יצרנים מגישים בקשות כדי להפגין נוכחות אם וכאשר יהיה "תפר". הערכה שלנו היא שלא יהיה "תפר".

לגבי מוצרים חדשים, כאן חייבים להבחין שלוש תקופות בהתייחסות למוצר חדש. מלכתחילה הסעיף הזה בחוק נכנס כדי למנוע עקיפה של הוראות ההקפאה של המחירים. התקופה ראשונה היחה עסקת חבילה א', שבה אסור היה לצאת עם מוצר חדש לשוק ללא קבלת אישור מראש של המפקח על המחירים. התקופה השנייה היחה עד 1 ביולי, ובה ההוראות היו הרבה יותר גמישות. למעשה במרבית המקרים מספיק היה במתן הודעה וניחנה ארכה של שלושים יום שבה משרד התעשייה והמסחר והמפקח יכלו לתפוס את מי שהעלה את המחיר של מוצר חדש בלי אישור.

י' צבן:

גישה ליברלית שנחנה חופש פעולה לייצרנים.

ז' גלמור:

אבל גישה ליברלית שהיתה מעוגנת בחוק, ואנחנו כמובן פועלים בהתאם להוראות החוק.

מ-1 ביולי היחה הקטחה מחדש של אותן ההוראות ומתאריך זה אסור למכור מוצר חדש בלי אישור מראש ובכתב מהמפקח על המחירים.

גם בעסקת חבילה א' הגיעו, ללא ענף הטקסטיל, כ-326 פניות במשך שלושה חדשים. בממוצע חדשי הגיעו קצת יותר מ-100 בקשות. זה בעסקת חבילה א' שהיחה שיא החומרה. מעסקת החבילה הראשונה ועד 1 ביולי הגיעו שוב 380 בקשות, וזו תקופה של 5 חדשים. מ-1 ביולי - וזו התקופה שמעניינת אותנו - הגיעו למעט ענף הטקסטיל 275 בקשות. למעשה יש ירידה במספר הפניות לאישור מוצרים חדשים. זה במידה מסוימת נובע מכך שהיום האפשרות לצאת עם מוצר חדש ללא בדיקה מדוקדקת למעשה נעלמה. כל בקשה נבדקת לגופה.

בתוך 275 בקשות אלה יש להבחין בין כמה קטגוריות. יש מוצרים שהם לגמרי חדשים ולא היו קודם. יש מוצרים שהם חדשים במידה מסוימת כמובן זה שיש נניח אריזה חדשה. אותה אבקת כביסה שנמכרה באריזה של 5 ק"ג, משווקת עכשיו באריזה של 3 ק"ג, או באריזה של 10 ק"ג. אין טעם ואני חושב שגם אין הצדקה למנוע חופעה כזו. (י' צבן: גם בתקופה כזו?) כן. זה דבר טבעי. זהו שירות לציבור אם אתה מרחיב את המגוון. מה שצריך לעשות, והדבר גם נעשה, למנוע שהשינוי ביחידת הכמות לא תשמש עילה להעלאת מחירים. במקרה כזה החישוב הוא פשטני מאד. המחיר שמאושר בסופו של דבר הוא מחיר דומה, לא זהה, למחיר הקודם.

י' צבן:

מדוע לא מחיר זהה?

ז' גלמור:

המחיר לקילוגרם לא השתנה. זהו העקרון. יש במידה מסוימת יוצא מן הכלל. אם דרושות יותר אריזות לגבי אותה כמות, מאשרים תוספת עלות של האריזה. (י' פורר: זה שולי לגמרי.) זה פועל גם בכיוון הפוך. אם יוצאים באריזה יותר גדולה, המחיר יותר זול.

יש קטגוריה שלישית, של מוצרים שמשנים טעם או שיש בהם תוספות. במקרה כזה הוא מקבל אישור למוצר חדש באותו מחיר, או במחיר דומה.

י' צבן:

אתם צריכים לטפל במאות בקשות. איזה מנגנוני בדיקה יש לכם? איך קרתה אותה "פשלה" עם עליה?

היו"ר י' ארידור:

על כך כבר השיב המנכ"ל שיש מקרים שלא קיבלו אישור והם פתחו בחקירה.

י' פורר:

אשר למנגנון הבדיקה, זה מחולק לחטיבות המקצועיות. כל חטיבה מטפלת בבקשות שמוגשות אליה. חטיבת המזון מטפלת בבקשות של ענף המזון ומעבירה המלצה לזאב גלמור. הוא מאשר או לא מאשר את ההמלצות של החטיבות.

ז' גלמור:

כפי שציינ המנכ"ל, קיימת ביקורת. הנושא הזה נמצא תחת בקרה מלאה. יכול לקרות שיש הפקעת מחיר, שמישהו מפר את החוק, יכול להיות שמישהו יוצא עם מוצר ללא אישור, ואם תופסים - מגישים דו"ח.

י' צבן:

מר גלמור, אתה יכול לומר לוועדה מתי אתה מניח שתסתיים החקירה בפרשה של עליה, והאם זוהי חקירה מסובכת בעיניך?

שאלה שניה - אמר המנכ"ל שלעתיים יש צורך לאשר העלאה מחירים כדי למנוע התמוטטות של מפעל. מהו מנגנון הבדיקה שלכם שמראה כי אכן נשקפת סכנה של התמוטטות למפעל, דבר שכולנו רואים למנוע. אנחנו מתקשים להבחין בין סכנה אמיתית לבין סכנה מדומה.

אני מציע שתי הצעות להחלטה, האחת: ספציפית והשניה לגבי העתיד. אני חושב שהעניין של מוצרים חדשים זוהי פירצה לא טובה. אני מציע שנפנה למשרד התעשייה והמסחר ונאמר שמוטב לאשר כמה שפחות מוצרים חדשים, פחות ממה שהם מאשרים, בתקופה הזו. שנית, אני חושב שטוב שתעלה בעת עסקת חבילה א' ועדת משנה מיוחדת בראשותו של חבר הכנסת אריאל ויינשטיין. היא עזרה לנו להתמצא בעניינים. אני מציע לחדש את אותה ועדת משנה באותו הרכב, או שהיושב-ראש יקבע הרכב אחר. לפנינו שבעה חדשים שהם יהיו יותר קשים למערכת. יהיו העלאות שכר ותשלומי תוספת יוקר. יופעל לחץ של התעשיינים. אני מציע שתהיה לנו ועדת משנה לעניין זה.

י' פורר:

נשאלו שתי שאלות, שאחת מהן לגבי משך הזמן של החקירה.

ז' גלמור:

במקרה זה אין משוא פנים. מתנהלת חקירה. במידה ויש ראיות לעבירה, העניין עובר ללשכה המשפטית. הם צריכים להגיש כתב אישום.

י' צבן:

אני מציע שדווקא בגלל אופי האובייקט תחישו את החקירה, כי הם חייבים באחריות יותר גדולה מאשר סתם בעל עסק.

היו"ר י' ארידור:

לי יש הרושם שאין צורך לקבל החלטה של הוועדה בנושא ספציפי שאנחנו תוקפים אותו מתוך יתר הנושאים שהמשרד מפקח עליהם. אחרת עלול להיווצר רושם שכאילו הפיקוח של המשרד דווקא בנושא זה איננו כשורה. ולא היה לנו שום חומר מתוך הדיון שמצדיק יצירת רושם כזה.
אני מציע: הוועדה קיימה דיון, שמעה את הדיווחים, היו שאלות, שמענו את החשובות, ובזה אנחנו מסתפקים.

י' צבן:

ואינך רוצה לקבל החלטה בדבר חידושה של ועדת המשנה?

היו"ר י' ארידור:

אשר לוועדת המינה, זה ענינו של יושב-ראש הוועדה, והוא יחליט על כך.

צו העריף המכס והפטורים ומס קניה על טובין, התשמ"ה-1985-תיקון טעויות

א' קרשנר:

זוהי בקשה לתיקון טעויות בצו. בדברי ההסבר נאמר: עם הכנת התעריף המשולב נוצר צורך בתיקון טעויות. התיקון בא לאישור מסיבות פורמליות ואינו בא לשנות את מצב הגביה בפועל.

היו"ר י' ארידור:

אני מציע לאשר.

הוחלט: לאשר את הצו ולהניחו על שולחן הכנסת.

היו"ר י' ארידור:

אני מודה לכם ונועל את הישיבה.

(הישיבה ננעלה בשעה 12.15)